

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un serti 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Uniți de-a pururea

... „Unire între frați și pe Domn
[să-l iubim.
Și altarul de jertfă al națiunii
[să fim,
Și sufletul neamului nostru!”
G. COȘBUC

Marea sărbătoare a Unirii Prin-
patelor, săvârșită la 24 Ianuarie 1859,
prin îndolita algerie a Colonelului
Alexandru Ion Cuza, ca Domnitor
al Moldovei și Munteniei, este pentru
noi, Români, actul de temelie al sta-
țului românesc modern.

Unitatea națională, sufletească și
culturală a poporul român, chiar
înainte de actul istoric și politic al
unirii dela 1859, a existat și n'a pu-
tut fi niciodată frântă sau slăbită, cu
toate granițele nefirești ce ne au fost
impuse prin forță de statele vecine
și dășmane.

Carpații niciodată n'au fost zid
despărțitor de frați, ci o legătură de
unire între cel de dincoace și de din-
coace de trecătorii lor.

Deși despărțit vremelnic, Românii
totdeauna au urmarit înfaptirea
unirii politice, într'un stat puternic și
liber, între Tisa, Dunăre, Carpați, Nis-
tru și Marea Neagră.

Dacă unirea definitivă nu s'a pu-
tut îndeplini decât abia în zilele noas-
tre, aceasta se datorește numai îm-
prejurărilor vitrege din trecut, care
au zădărnicit în unirea visului de
vea uri: unirea tuturor Românilor.

N'a fost o întâmplare oarbă, ca la
1848 atunci când Moldovenii și Mun-
tenii luptau pentru unirea Principa-
telor Români din Transilvania s'au
adunat pe Câmpia Libertății de lângă
Blaș, sora a cere și ei respectarea
drepturilor străvechi ale neamului.

În toate vremurile de grele încer-
cări ale sbusințării noastre vieii na-
ționale, ceea ce ne-a salvat a fost toc-
mai solidaritatea desăvârșită între
toți fiii neamului, între noi toți de
aceiași sânge și de aceeași credință.

Trecutul — îndepărtat sau apro-
plat — ne-a lăsat această învățură,
unde e unire, acolo e și putere. Uir-
rea noastră într'un singur monarhic
în momente grele, este garanția exis-
tenței noastre ca neam.

De aceea, astăzi, când armata țării
sângerează departe în stepele înză-

pezite ale frontului de răsărit, dato-
ria cea mai sfântă — iubirea de neam
și țară — ne impune tuturor această
poruncă: umăr la umăr să lucrăm
din toate puterile, pentru a duce la
bun sfârșit opera începută și pentru
care s'au făcut atâtea jertfe.

Lo ul desbinării să-l ia iubirea de
frați, munca fără preget și spiritul
de jertfă, pentru că numai așa ne pu-
tem apăra țara, existența și libertatea.
Prin credința creștină, în biserica de ogor
și unirea tuturor, poporul român a
putut rezista pe aceste pături și a
putut învinge „toate încercările as-
pre ale istoriei”.

Nu ne batem pentru cuceriri de pământuri
straine și nici din ură sau
razbunare, ci pentru existența nea-
mului, pentru întregirea lui și pentru
libertatea lui!

Unirea tuturor, solidaritatea între
toți fiii neamului prin întăritura d
ordilor (neînțelegerilor) este garan-
ția victoriei de mâine, pe care o ap-
teptăm cu cea mai mare încredere.

Fie ca ziua unirii să ne caucă îm-
plinirea tuturor dorințelor!

Teodor Selceanu

Colinzile noastre la Berlin.
Succesul nostru de-a Berlin a
făcut o serbare românească. Am
prezentat în fața multor învățați
germani datini și colinzi de ale
noastre. Au fost foarte bine pri-
mite.

Cărți pentru plugari. Ministerul
Agriculturii și marea sa grijă
pentru bună sporirea lucrărilor
câmpului, ca să avem roade cât
mai bogate, a tipărit cărți de în-
drumări agricole. Decurând a ti-
părit o carte nouă — Despre o
goare — pe care o împart gra-
tuit Camerele de Agricultură.

Muncă nouă. Din cauza crizei
prin care trece azi multe state, în
Turcia s'a hotărât că de acum
înainte locuitorii cari stau pe o
rază de 15 km dela linia ferată,
sunt obligați să o întrețină cu
răstă. Toși bărbații între 18 și 40
de ani sunt obligați să lucreze
la liniile ferate.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Marele preț al religiei

Învățații, cercetând toate po-
poarele lumii, n'au aflat nici unul,
care să nu se închine vreunei
zeități. Că așa e făcută firea o-
menească, să recunoască cumcă
ea atârna dela cineva mai mare
și mai tare, dela o putere mare, dela
ființă oarecare, foarte puternică.
Ure e popoare se închină Dum-
nezeului adevărat, atele mai
multor zei, și iarșă atele chipu-
rilor cioplite, dar toate se în-
chină cuiva.

Cum se poate una ca aceasta?
Cum de nu există nici un popor
fără de religie, adică fără legă-
tură cu Dumnezeu?

Așa, că există în toți oa-
menii o legătură tainică cu acela
care ne-a creat, adică cu Dum-
nezeu. Iară această legătură cu
Dumnezeu este săpată în firea
noastră de atunci, de când ne-a
plăsmuit, adică dela începutul
luminii. Oicâte păcate l-au des-
părțit pe om de Dumnezeu, totuș
a rămas în noi acea legătură
tainică, cu Dumnezeu, pe care
au observat-o toți învățații și
care se numește religie.

Religia este o lumină dum-
nezească în sufletele noastre, care
ne conduce la Dumnezeu. Celce
are religie asemenea este unui
calător care are o lumină la
mână și cu ajutorul aceleia stră-
bate întunerecul și când celce
n'are religie asemenea este unui
orb care nu poate înainta „care
sade în întunec și în umbra
morții”. De aceea se și numește
Mântuitorul, care ne-a descoperit
ceea ce avem de crezut,
care ne-a dat religia catolică,
„lumina lumii”, zicând: „Eu sunt
lumina lumii; celce vine după
mine nu va umbra în întunec,
ci va avea lumina vieții” (Ioan
8, 12).

Religia ne dă putere de re-
descriș. Ca să vă conviogeți, în-
trebați i pe misionarii catolici,

cari merg, trimiși de Paps dela
Roma, în toată lumea, dela Polul
Nordic, peste brăul pământului,
care este ecuatorul, până la Polul
sudic, fără de a primi nici o
răsplată; mai mult, ei suferă toate
neajunsurile și necazurile, toate
greutățile și grozăviile, ba chiar
temniță și moarte, numai ca să
propovăduiască evanghelia la
toată făptura. Cine le dă acestor
misionari puterea aceasta su-
prafirească? Cine-i susține în
toate primejdiile și durerile lor?
Religia, singur religia.

Ori, cine le dă putere călogă-
rișelor noastre, să păzească și în-
grijească atâția bolnavi grei și
grețoși, unii cu boalele cele mai
primejdiioase și mai molipsitoare,
ca lepra și ca ciurma? Precum
bine știți, ele nu primesc plată;
iar dacă chiar prin esc, o predau
numai decât mănăstirii. Cine le
dă această putere și tărie supra-
omenească? Cine le susține între
împrejurările cele mai grele?
Cine, dacă nu religia?

Cine-i face pe oamenii cucer-
nici să păzească legile țării, fără
de a i amenința poliția ori jan-
darmeria?

Cine i-a dat putere dreptului
lov să suferă atâta, deși îl des-
curajau într'una, atât soție-sa, cât
și prietenii? Cine, dacă nu Dum-
nezeu prin religia sa?

Pentru ce se sinucid în schimb
astăzi atâția? Pentru ce sunt a-
tâția speculanți și hoți și uigaș?
Pentru că le lipsește religia, le
lipsește legătura cu Dumnezeu
și credința.

Chiar de aceea, fericiți oamenii
cari au o religie și nenorociți
iarăși cari nu o au!

Părintele Iuliu

De dincolo. Aflăm cu plăcere
că harnicii călogări bazilieni dela
Bixad au tipărit calendare și cărți
alese, cu îndrumări spirituale din-
tre cele mai frumoase și mai fo-
lositoare sufletelor creștinești.

Păr. Damian între leproșii dela Molokai

Urmare din Nr. 47-49 din anul 1942.

În curând au fost chemați de episcop toți preoții acelor locuri leproase. Din care prilej le spuse părinților că pentru viitor cine va fi preot la Molokai trebuie să rămână acolo toată viața. Glasul său tremura, deoarece nu se încumeta să ceară o asemenea jertfă nimănui. Cu toate acestea, nu se simți lipsă să mai facă un apel, căci 4 preoți, dintre cari unul era Păr. Damian, îl rugaseră, să li-se deie lor voie să trăiască și să muncească printre leproșii dela Molokai. Pe episcop îl podidiră lacrimile pentru sinceritatea acestor preoți, știind că acela, pe care îl va numi de preot acolo, se va molipsi de acea boală înspăimântătoare. Se uită lung la ei, vrând să se opriască cu ochii numai pe unul. Păr. Damian, care înțelesese frământarea vlădicului, spune cu glas hotărât: „Prea Sfințite, merg eu între leproși!”

Toți cei de față știau că Păr. Damian își alege moartea de martir, om care prin moartea sa mărturisește pe Cristos. După despărțirea de ceilalți părinți, Episcopul și Păr. Damian se gata de drum, urcându-se într'un vapor ce ducea leproși la Molokai. În loc de cântec obișnuit la plecarea vaporului din

port, se cântau cântec de mort, amestecate cu suspine și plânsete. Păr. Damian se uita lung la ei. Erau unii, la cari nu se vedea desfigurarea bolii, până când alții erau însemnați cu o slufenie care-l făcu să se cutremure. Ajunși la Molokai, s'au dat jos. Lumea ce le ieșise înainte părea că e formată cu forma obișnuită. Văzând mila Părintelui Damian, în fața acestor grozavii, înțelegătorul episcop voia să-i dea prilej spre a-i schimba gândul. Ori Păr. Damian dădu din cap spunând, că hotărârea sa de a rămânea între leproși e de stâncă.

Incredințat astfel, episcopul se întoarce către leproși pentru a le spune: „Copiii mei, până acum ați fost lăsați singuri și negrijiți. Dar de azi înainte nu veți mai fi așa. Iată v'am adus pe Păr. Damian, care va fi ca un tată pentru voi; care vă iubește atât de mult, încât pentru binele sufletelor voastre nemuritoare, dorește să trăiască și să moară cu voi!” Prezentarea aceasta s'a petrecut în 10 Mai 1873. — Episcopul își ridică mâna spre binecuvântare arhierască, iar Păr. Damian căzu la picioarele vlădicului cu capul descoperit. Câteva cuvinte de adio și episcopul se întoarce

la vapor. Păr. Damian rămas singur la Molokai, privea la cei 800 de leproși dați în grija lui sufletească și trupească. Mulți dintre ei nu mai aveau obraz, sau, dacă-l aveau, era de tot urât. Unde altă dată erau ochii, acum se deschideau pâraie de coptură. Unde ar fi trebuit să fie nările, acum se aflau niște găuri spurcate și putrede. Urechile sau le erau mai mari, fiind umflate, sau le erau mici de tot, fiind roase de boală. Mănușile n'aveau degete, brațele erau ciuntite. Picioarele erau respingătoare, iar trupurile acestor oameni erau umflate și găurite, sbârcite și crepate, neavând forma normală nicidecum. Rănilor sau erau descoperite, sau erau învelite în zdrențe murdare și murdărite de puroiu. Privind la ei, Părintelui îi trecu prin minte gândul că și pe el aceeași soartă îl așteaptă.

(Va urma)

Nouă înși înecați în Dunăre
Nouă tineri au plecat cu o barcă din comuna Pardins-Tolcea, ca să treacă Dunărea și să ajungă la Ismail. În mijlocul Dunării barca a fost răsturnată de valuri, iar cei 9 tineri au început să înnoate spre țărm. Apa prea rece însă i-a amorțit, așa că toți cei 9 înși s'au înecat în valuri. Nenorocirea aceasta a produs mare durere în orașul Ismail.

Fiți drepti!

Zilele trecute am primit dela Tipografia noastră o scrisoare, prin care ne ridică din nou prețul tiparului cu 20%, așa că un număr de gazetă ne va costa de aici înainte cam 30.000 Lei, și astfel 52 numere nu mai puțin de 1 milion 560 mii Lei la an.

Banii aceștia noi nu-i putem aduna decât dela abonați. Avem aproape 7000 abonați plători, deci ar trebui să putem încasa cel puțin atâta.

Necazul e însă că o mulțime mare de abonați ne trag pe sfoară. Ne tot amână cu plata, iar pe urmă ne rămân datori cu o datorie pe care n'o mai putem încasa nici cum, decât prin proces. Avem astfel de datorii la diferiți abonați fără suflet peste 2 milioane Lei.

Dragi cetitori, acum la început de an, avem o mare rugămintă, și anume, să fiți drepti. Căroră nu vă place gazeta noastră, fie că e rău scrisă, fie că e prea mică, returnați-o. Noi nu ne supărăm. Cari o țineți însă, plătiți-o. Nu ne băgați în datorii, nu ne nenorociți!

Avem atâția cetitori cinștiți și buni, cari nu numai că-și plătesc regulat abonamentele, dar ne trimțit chiar și ajutoare, semn că le place scrisul nostru. Căroră nu vă place, părăsiți-ne, nu ne țineți însă încurcați, ca să

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Strigături

Foaie verde de scălete
Vai sărăcile ce jete,
Ce năcaz mare-i cu ele
Că te apucă-o mare jete
Când vezi cum se chinuesc
Pe fec ori de îl plătesc
Cu bănuș cam mulțșori
Să le joace'n sărbători
Mai bombonari, mai de cină,
Și o litră cu vin plină.

De când beau vin cu paharul
Mi-am beat băii și carul
Acum beau și cu sticluța
Și-mi beau calii și căruța
Și mai sărut pe mândruța.

Trimise de Ionaș Viorel
Comuna Inoc jud. Turda.

Păsărică din vâlcele

Foaie verde de cucută
Toate în lume se mai uită
Toate în lume trec și merg.
Dela inimă se șterg.
Numai la inima mea
Este-un rât și-o floricea

Nu se șterg până-i lumea.
Rātu-i negru, floarea-i verde,
Inima suferă sete
De când cea iubit nu vede.
Rātu-i mare, iarba crește,
Inima mea rău bolește
Ce-a iubit nu mai zărește,
Păsărică din vâlcele,
Adă leac inimii mele
Pe mici aripile tlee
Din trei fagi trei rămurele
Și apă din fântânele
De pe buza mândrii mele.

Culese de Ionaș Viorel
Comuna Inoc, jud. Turda

Tezar, mánzul concentrat

Într'o stavă de cai buieci, seafia și un mánz, anume „Tezar”, care părea mai buiac decât toți. Pe pășunea întinsă, caii pășteau, iar când erau sătui și adăpați, se adunau la tufișul de carpeni și de circoși sălbateci, și mai stăteau de vorbă și puneau țara și lumea la cale, în limba lor rânchezătoare, mai mult prin mișcări de cap, prin loviri dia picior și din coadă, prin mișcarea urechilor și prin scuturarea pielii, căci doară așa e limba lor, pe care ei și-o înțeleg și oamenii

din același sat și de aceeași națione.

Ca și oamenii, caii în conversația lor, nu arareori luau și cerneau în vorbă și pe stăpâni, și pe cei sus puși. Mánzul „Tezar” asculta, și mai lua și el vorba câte odată, când lucrurile în berghelie nu mergeau cum ar fi trebuit. Critica și el faptele vătăfalei dela grajduri, ale rânchezătorilor, ale stăvarilor și ale altora, dar de stăpânul nu se atîngea, ci întotdeauna când venea vorba despre el, Tezar zicea:

— Tacă-vă gura. Stăpânul nostru e bun, și n'aveți voi dreptul să i judecați faptele.

— Dar nu vezi tu, — zise Fani Nărașul, — că el face grajduri peste grajduri, tot pentru alții, iar de noi nu se îngrijește să facă să avem fiecare grajdul său, ieslea sa, troaca sa de adăpat, și să ne putem răzbeli și noi în timpul iernii, ne să stăm loșșuți câte 20 într'un grajd, cu lemne între noi, cu „creple” la iesle de nu poți lua numai câte o gură de nutreț. Apoi n'ai loc să te tăvălești când te mănca pielea...

— Apoi când ne călărește, nu

e de ajuns că se suie el în spațele noastre, da mai pune și șava, și te strânge cu chinga, de nu mai poți nici sufla cum se cade, — luă vorba Moci Ptenogul.

— Apoi când ne pune la căruță, nu ajunge că-ți pune frâul în cap și hamurile pe spate, dar îți mai acoperă și ochii, ca să nu poți vedea decât drept înainte, de nu poți lacunjuta nici o lovitură de zbieie, și numai te trezești cu „corbaciul” în spate, de te ustură pielea — mișcă din urechi Bator Sarul.

— Băți pune zăbala de alargi toată ziua cu bucata aceea de țer în gură, și nu poți roade cum se cade nici gura de lăternă ori de otavă forată de pe marginea drumului, până mai faci câte un popas, — scutură pielea Murgu Gădilicil.

— Ba te duce la potcovar aproape în fiecare lună, ca să-ți radă copita cu pila. Și cu e plăcut de loc — elătina cu baza cea dedesubt Roibu Moșcăciosul.

— Voi sunteți rău-ăcioși ca oamenii — răncează ușor Negru Selipiciosul.

— Tu și Tezar par'că și îi frați cu oamenii, așa le țineți

ne putem face socoteala, dacă putem ori nu putem trăi.

Suntem în anul al 25-lea de existență. Mai bucuros dorim să perim cinstit, decât să rămânem încărcati cu datorie și în urma acestuia disprețuți de ceilalți ne-au așteptat cu plata.

Anul trecut am rămas datori Tipografiei cu 85.000 Lei pe cari i-am plătit însă acuma, din încasările anului acestuia. Nădăjdum că anul acesta al 25-lea, deci an jubilar, nu va fi așa.

De aceea vă rugăm, dela început, fiți drepti față de noi și nu ne țineți încurcați.

Abonamentele se plătesc înainte. Credităm numai aceluia, pentru cari stă bun preotul din satul respectiv. Pe unii ca aceștia îi așteptăm cât zice preotul.

Nădăjdum că ne-am lămurit deplin.

A murit un om de ispravă din Ardealul cedat. „Tribuna Ardealului” aduce trista veste că la Satu Mare a murit *Dr. Octavian Popp*, director de bancă, mare proprietar și directorul fabricii de vagoane „Unio”. Fiu de preot român unit, rămas de vreme orfan, isprăvind dreptul, nu se face avocat, ci își închină viața comerțului și industriei, și ajunge la rezultate minunate. Cu paguba că tinerii noștri nu iau pildă dela acest mare industriaș, care a pos în uimire, prin priceperea sa, chiar și pe străini!

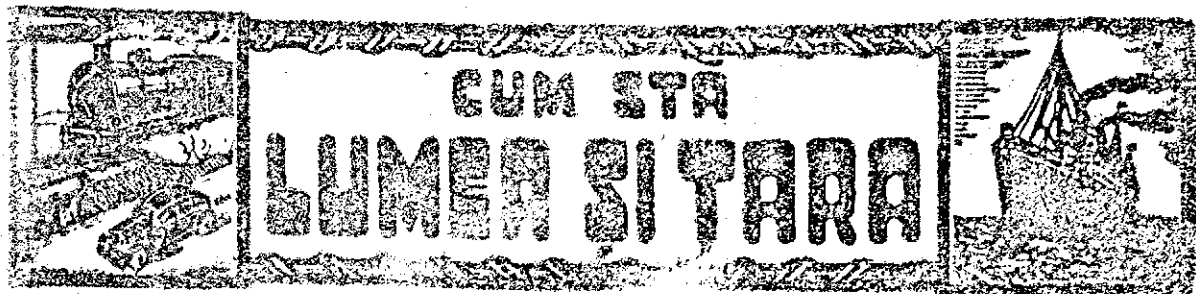
partea — mișcă cu o ureche Corbu cel Buestrin.

— Noi suntem cum ar trebui să fiți toți, adică drepti, luă iarăși vorba Țezar, scuturându-și coama. Nu stă bine calului să și vorbească de rău stăpânii cari îl îngrijesc și-i dau toate cele de trebuință. Voi nu vedeți că așa cai îngrijiti ca noi nu se află în întreg județul. Intre noi nu se află orbiți de povară, nici cu coastele rupte de bătaie, cum sunt atâția pe la alți oameni.

— Dar nici noi nu băgăm pe stăpânul cu carul în șanț, nici nu facem alte asemenea nedreptăți stăpânilor — se scuță scuturându-se Moci Pintenogol.

— Taci, Pintenogule — se răsti la el Negra Scipiciosul.

— Dar Năvășul nu se dă de atâtea ori înapoi când ar trebui să meargă înainte, și nu se urnește din loc până nu și primește bucațile de zahăr? Dar Robu nu mușcă cu gura ca un cățel? Da Bator nu aruncă dia copite ca un măgar. Da Morga Gădiliu nu se scuță și lapădă pe stăpâni din spate, ca și cum ar fi niște saci cu țărâțe? Nu mai vorbiți voi de bunătatea voastră, că vă știu cu cine sunteți. Aveți noroc că stăpânul e om bun,

Intâlnirea dintre Führerul Hitler și Mareșalul Antonescu

În ziua de 10 Ianuarie Führerul Adolf Hitler a primit la cartierul său general pe Conducătorul Statului Român, Mareșalul Antonescu.

La vorbirile care au fost acolo a luat parte și d. Ribbentrop ministrul de externe al Germaniei și d. Mihail Antonescu vice-președintele consiliului de miniștri.

La convorbirile militare au luat parte: Mareșalul Keitel, generalul Zeitzler, șeful statului major general, și generalul Jodi; iar din partea română generalul de divizie Dobre, ministrul înzestrării armatei, și generalul de divizie Șteflea, șeful marelui stat major român.

Pentru convorbirile economice au fost prezenți d. dr. Funk ministrul economiei din Germania, d. ministru plenipotențiar Clodius, iar din partea României, d. Răsmăriță secretar general al ministerului de finanțe, d. colonel Popp și Davidescu, apoi d. Antonie, director general la ministerul economiei

naționale, colonel Gheorghe, atașatul militar al României la Berlin, d. Killinger, ministrul Germaniei la București și d. general Hauffe, șeful misiunii militare germane în România.

D. Mareșal Antonescu cu suita sa a fost așteptat la gară de d. Hitler și întâlnirea a fost din cele mai prietenoase. Convorbirile au durat două zile.

Cu această ocaziune s'au discutat toate chestiunile politice, militare și economice care sunt în legătură cu războiul. S'a constatat că avem aceeași soartă, cu puterile Axei și cu Europa, astfel încât trebuie să continuăm cu toții lupta până la izbânda totală. Altfel nu numai noi, dar toată Europa va fi amenințată ca să cadă pradă nenorocirii bolșevice.

Tot cu această ocaziune s'au discutat și „compenzațiile din partea germană făcute poporului român”, adică cu ce ar urma să fie răsplătită România, avându-se în vedere că ea este țara care are cea mai mare importanță în acest război. Se cuvine deci, să aibe aceeași însemnătate și la pacea care vine după acest război.

Această vizită este a șasea întâlnire între Führer și Mareșal și a treia dela începutul luptei cu Rușii. Ultima a fost în ziua de 11 Februarie 1942.

Fronturile de luptă

In Răsărit la Ruși continuă aceleași lupte în locurile pe care le-am mai pomenit aici: lângă lacul Ilmen, la cotul râului Don, în jurul Stalingradului și în Caucaz. Am amintit în alt număr al gazetei noastre, că gândul Rușilor era, — ca și în anul trecut — ca să facă mare ispravă peste iarnă.

Ca și în anul trecut, și la începutul acestei ierni au pregătit atacuri mari, fără să cruțe nici armament și nici oameni. Dușmanii credeau că acum vor face mare lucru și că în curând vor ajunge la orașul Rostov și astfel vor tăia retragerea trupelor din Caucaz. Desigur că luptele au fost și sunt foarte grele, dar un lucru e sigur și se vede, că suntem la jumătatea iernii și că Rușii nu și-au ajuns ținta. Știu

ei că vine primăvara în curând, și atunci nu le va merge așa ușor, că-s pățiți.

In Africa „oștile stau față'n față” se mai ciocnesc pe ici pe colo, dar lupta mult așteptată încă tot n'a început. În Rusia nu se pot lupta bine că-i prea frig, iar în Africa e prea cald, așa-i împărțită lumea.

In Oceanul Pacific, Japonezii tot în insulele Solomon se luptă cu Americanii. Până acolo sunt așa depărtări mari că noi abea ne putem închipui.

In Oceanul Atlantic submarinele germane tot mai mult își arată puterea lor. Nu de mult au fost scufundate 13 vapoare care duceau petrol, având 124.000 de tone (o tonă are 1000 kgr.). Mare lucru și cu submarinele astea. Mai de mult, se duceau vapoarele în convoi, adică mai multe laolaltă, se întâlneau cu alt convoi inamic și se încingea o luptă pe viață și pe moarte. Astăzi se duce vaporul liniștit, nu vede nimic în jurul lui și deodată se pomeneste că pe sub apă îl găurește o torpilă. Germania și-a dat seama de acest lucru și de aceea, în loc să fabrice multe vapoare mari, fabrică mai mult submarine, și mai mare ispravă face.

Pregătirile Americii

America, de când a intrat în război, tot mai mult se interesează de Europa. Într-o vorbire pe care a ținut-o cu prilejul anului nou la Radio, dl. Roosevelt, președintele Statelor Unite, a declarat că în anul 1943 va ataca Europa. În acest scop a întocmit un buget al războiului de 100 miliarde de dolari. Vom vedea, ce va fi în viitor, căci până acum Americanii încă nu au dat o luptă regulată pe uscat, ca să-i vedem ce pot plăti.

China naționalistă luptă alături de Japonia

China e o țară mare cât un continent. O parte din această țară cuprinsă de Japonezi se numește China naționalistă și e condusă de un guvern propriu al ei. Mai nou aceasta s'a alăturat și ea Japoniei și a declarat că merge alături de Japonia în lupta contra Americii și a Angliei.

(Va urma).

N. Lupu

Rușii cer al doilea front în Europa

Gazete străine ne aduc știrea că d. Standley ministrul Americii la Moscova ar fi avut o întâlnire cu d. Molotov ministrul de externe al Rusiei și că acesta și-ar fi spus părerea că, deși s'a început lupta în Africa, totuși Rusia stăruiește ca America cu Anglia să înceapă un alt războiu în Europa, pentru că numai acesta i ar putea ușura și pe ei. Dl Roosevelt președintele Americii le-a făgăduit. Vom vedea când și unde va încerca.

Evreii din Bulgaria

Bulgaria e o țară care până în prezent a stat neutră, adică nu s'a amestecat în război. Din această cauză nici Evreilor nu le-a mers rău ca în alte țări. Mai nou organizația tineretului bulgar a răspândit mii de manifeste, în care fac atenție Evreii, ca să nu se bage unde nu le fierbe oala, dacă vreau să le meargă bine, căci pe ei li știe toată lumea că sunt servitorii lui Stalin, Churchill și Roosevelt.

Vorbirea președintelui Elveției

Elveția e o țară și mai norocoasă ca Bulgaria, căci ea nici în războiul trecut nu a fost prinsă în joc. Până acum s'a putut feri și de acest război. Președintele acestei țări a ținut o vorbire cu ocazia anului nou, cerând tuturor pace în sânul familiei și pace între popoare, mulțumind lui Dumnezeu că până acum a fost păzită de frământările și distrugerile războiului. Să ne deschidem inima — a spus mai departe — și să spunem: O pace dreaptă să fie restabilită între popoare!

Adu-o Doamne, că asta o dorim cu toții.

La bătrânețe. În Galați trăia o familie bătrână Gheorghe Suditu și Ana Suditu. Aveau peste 65 de ani. Aveau copii mari căsătoriți. Le plăcea să bea cât mai mult. În 21 August 1942 au avut binișor și au ajuns la ceartă. Femeia s'a hotărât să se răzbune. A așteptat până când soțul beat a adormit. L-a legat de mâni și de picioare și apoi l-a lovit de două ori cu săcurea în cap. Bătrânul a murit. Femeia a fugit în pădure, dar după 4 zile a fost găsită. În fața autorităților a declarat că în tinerețe soțul ei o bătea des, iar acum la bătrânețe a voit să se răzbune. Oe departe a fost bătrâna de învățătura Domnului — să iertați de șaptezeci de ori câte șapte!

Din popor

„Ai grija șie faci, că-ți cade șierșielul“

În motorul ce venea dela Târnăveni, din gara Cetatea de Baltă, se urcă o femeie cu năframă de bercă și cu ciucuri, cam de vreo patruzeci de ani, și cu o pereche de desagi pe umăr.

O bătrânică ce sta cu o nepoată lângă ea, îi face loc pe bancă, dându-se mai cătră fereastră. Copila, ca toate copilele dela sate care oăltorește prima dată cu trenul — nu știa la ce să se uite. Când la călătorii cari intrau, când mângăia cu mâna mânerile lucioase ale ferestrelor, când se ascundea ca să nu o vadă conductorul să-i caute pietricica în gură.

Deodată duce mâna la cercelul din ureche și se tot năcăjea să-l închidă. Bunică-sa văzându-o o lovește peste mână muștrându-o:

— Ai grijă șie faci, că-ți cade șierșielul.

Femeia, care s'a urcat la Cetatea de Baltă, se uită curioasă la ea.

— Ce-ai spus, lele?

— Am spus că să aivă grijă de șierșel.

— Dar pe ce limbă grăiești dumneata? Cum? Românește, că doar pe românește îi spune cercel? De unde ești dumneata?

— Din Pânade.

— Doamne sfântule, că suntem numai de câteva sate despărțiți, — că eu sunt din Blăjelt — și uite, cum se schimbă vorba.

Între cele două femei s'a încins o vorbărie, de mai să ajungă la ceartă. Pânăzanca spunea sus și tare că așa s'a pomenit, că așa se grăiește prin satele din jur, și pace. Cea din Blăjel, că ea nu a mai auzit așa ceva, ca să vorbești spunând: „șiapă“ în loc de „ceapă“, „șioareși“ în loc de „cioareci“ și așa mai departe.

Un preot de pe o bancă vecină se bagă în vorbele lor și le domolește explicându-le că, vorbirea adevărată e așa cum să scrie în cărți și că în fiecare sat aproape, sunt alte obiceiuri.

Femeile s'au domolit și aproape că s'ar fi împrietenit, când deodată copila uitându-se pe fereastră, strigă:

— Ui, jitele că s'au băgat în jiel

De prin sate

Din Hățăgel

La începutul postului de Crăciun Preotul Sig. Blentea, făcând un călduros apel la credincioșii de sub păstorirea sa, pentru procurarea alor două rânduri de odăjdii preotești (unu' de culoare deschisă, iar altul neagră), aceștia au răspuns până la unu', cu mare bunăvoință și însuflețire, cum rar se poate vedea. Odăjdiiile au fost cumpărate dela firma V. Hoza din Sibiu costând suma de Lei 38.917.

Sfințirea ornamentelor s'a făcut în prima zi de Crăciun, la sfârșitul Utreniei, de față fiind aproape toți credincioșii din parohie, cari au rămas foarte mulțumiți de frumusețea și calitatea lor. La sfârșitul sf. Liturghii, preotul local a citit lista donatorilor, apoi printr'o scurtă și simțită cuvântare, le-a adresat cuvinte de mulțumită și laudă pentru interesul și dragostea arătată față de podoaba casei Domnului.

Jertfa bunilor credincioși din Hățăgel fie bine primită de Domnul.

Un botez frumos și rar

În comuna Gurba din județul Arad a avut loc Duminecă, 10 Ian a c., botezul copilului și 10-lea în viață din familia agricultorului Avram Tulcan. La actul solemn al botezului a luat parte ca naș d-l subprefect Dr. Silviu Pepelea, reprezentând pe d-l prefect, General Sabin Banciu, iar ca preot botezător P. On. Părinte Dr. Teodor Voștinaru, protopopul r. unit al Aradului.

La orele 10 au sosit oapeșii însoțiți de d-l pretor al plasei Ineu, C. Roșcenu, și imediat au intrat în biserică parohială unită, unda au ascultat sf. Liturghie. Răspunsurile și cântările liturgice de Muzicescu-Habic le a executat coral bisericesc mixt „Buna Vestire“ sub mânaștra conducere a d-nei preotese Maria I. Stoica. La sfârșitul sf. Liturghii, Părintele Protopop rostește o frumoasă predică despre puterea credinței, trecându-se apoi la administrarea tainei Sf. Botez vâstarului al 10-lea din familia credinciosului rom. unit Avram Tulcan. D-l Subprefect în rolul de naș dă răspunsurile și face obicinuita mărturisire a credinței. După încheierea ceremoniei vorbește parohul local, Pr. Iosif Stoica.

Asistența a trecut apoi în frunte cu d-l subprefect la locuința părinților celor 10 copii, unde acestora li-s'a predat un dar bănesc de 6.000 Lei din partea d-lui prefect al județului.

Înainte de plecare spre Arad, s'a servit oaspeților o masă aleasă în casa d-lui notar Petre Leuca.

Fapta unui tinăr. În București, tinărul Alexandru Nineaca, elev de liceu, fiul unui om bogat, a săvârșit un mare păcat și-a curmat firul zilelor, din cauză că iubea o tinără și aceea nu se uita la el. Cel mai mare păcat e, să ne panem noi însine capăt zilelor. Viața ne a dat o Dumnezeu și nu avem dreptul să ne o curmăm noi singuri.

Poate că blăjana, arțăgoasă cum se arăta, i-ar fi aprins focul dacă conductorul nu deschidea ușa să strige: „Urmează Pânade“.

Bătrâna își la nepoata de mână, straița în cealaltă și se îndreaptă cătră ușa. Înainte de a ieși, se mai întoarce către Părintele:

— Șie cum o și, domnule Părinte, bine că am ajuns eu acasă.

I. S.

La ce e bună lămâia

Lămâia, așa acră cum e, una dintre cele mai bune leacuri la fel de fel de boale.

Bătrânii să mănânce cât mai multe lămâi, sugându-le suc, dacă vreau să trăiescă mult, dacă vreau să se scape de reumatism.

Cine are arsuri la stomac, după mâncare, să sugă cât mai mult suc de lămâie și se vor simți mult mai bine.

Când bătue holera și tifosul, sucul de lămâie ne ferește de aceste boale groaznice.

Când ne doare gâtul, să garimizăm cu suc de lămâie subțiat cu apă.

Dacă au copiii limbrici, dați-le suc îndulcit de lămâie.

Ceice sufer de boale de ficat să arunce în doi litri de apă clocotită, ușor îndulcită, două lămâi tăiate în felii subțiri, cu coaja spălată, și apoi, după răcire, să bea această apă. Se vor face foarte bine.

Când aveți guturai, stoarceți o jumătate de lămâie în palmă și trageți în nas zama aceea. Vă va trece în curând guturaiul.

Dacă doriți să aveți o piele frumoasă și fină, spălați-vă din când în când cu suc de lămâie.

Cu cât veți folosi mai mult lămâie, cu atât veți fi mai sănătoși.

Impăratul Carol al IV-lea și numărul 4

Impăratul german Carol IV, în toată viața lui a fost următor de numărul 4.

Astfel: și-a construit 4 palate mari pentru locuit; mânca de 4 ori pe zi, totdeauna avea la masă 4 feluri de mâncare și bea 4 feluri de vin.

Îmbrăcămintea lui era combinată din 4 colori; vorbea 4 limbi; a fost căsătorit de 4 ori; împărăția lui era compusă din 4 state păzite de 4 corpuri de armată; și-a schimbat capitala de 4 ori; a murit în 4 Octomvrie, având la căpătâi 4 doctori.

Țărâitul lăcustei

Primăvara când e liniște, țărâitul lăcustei se aude la depărtare de 2 kilometri. Un om e de 26.000 ori mai mare ca o lăcustă. Dacă ar avea glas atât de pătrunzător și tare, pe cât îl e greutatea față de a lăcustei, când strigă ar trebui să fie auzit din România în China. E bine însă că nu are așa glas, căci când ar strănuta odată s'ar răsturna Carpații.

Știrile săptămânii

Autorizații de călătorie. Începând de la 15 Ianuarie nu se poate călători pe tren decât cu autorizație. Călătorii trebuie să mai aibă la ei și câte o legitimație ca fotografie.

Cutremur de pământ. În București a fost în Iancu cutremur ușor de pământ. Nu a produs pagube.

Crucea eroilor refugiați. Conducerea revistei „Arderea” din București a hotărât, să înalțe în comuna Vișag, din județul Torda, o cruce în amintirea bravilor eroi din Ardealul de Nord, căzuți pe câmpul de onoare. Pentru adunarea de fonduri, tinerii scriitori ardeleni vor organiza șesători literare în diferite orașe, spre a aduna banii necesari. În curând vor veni și la Blaj.

A murit un amiral. Zilele trecute s'a stins din viața cel mai vechi amiral al marinei noastre, Sebastian Eustațiu. Avea 87 de ani. A luat parte la războiul din 1877, numit Războiul Independenței, făcând mișcări de vitejie la Giurgiș, Pievna și Smârdam. A făcut școala navală în Franța și s'a distins ca un destoinic ofițer de marină. (Amirali se numesc generali din marină).

Moarte neașteptată. În gara de Nord din București a murit pe neașteptate la vârstă tuturor tinerii Veta Rădă Dumitrache de 18 ani. Suferă de o apendicită (aprinzerea marelui orb) cronică (vechi și nevindecată).

Ciumă în Palestina. În porturile mari, a izbucnit ciuma, o boală molipsitoare foarte rea. Cât e de rea, putem înțelege din faptul că ne rugăm zi de zi lui Dumnezeu să ne scape „de ciumă, de foamete, de cutremur, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri și de războiul cel dintre noi”.

Nemorocire. În orașul Timișoara din Banat, tranșatul a tăiat picioarele Doctorului Ioan Alexi, de la Facultatea de Științe.

Ajutor la gazetă. am primit, de la aperiția numărului trecut încoace, de la următorii cetitori: Traian Popa, casier, Zlatna, Lei 540; Dr. Eugen Lemeny, Surdacul Mare Lei 240 Raca Petru, Boșarii de Jos Lei 237, Pr. G. Nicoră, Mihalț Lei 240; Petru Cârnat a Paraschivii, Mihalț 240 lei; Adam Mioc, Ghilind 100 lei; Popa Ilic, Oana Mureș; Lei 40; Lazăr Ioan, Sânmiclăuș lei 40. Le mulțumim tuturor din toată inima și îl rugăm pe Dumnezeu, să le răsplătească înmii.

Peste 100 de mineri îngropați de vii. Într-o mină de cărbuni din Mexico s'a produs o explozie, pe urma căreia au fost îngropați de vii peste 100 de mineri. — Știrile acestea ni se părea odată îngrozitoare, astăzi însă, când pe câmpiile de luptă mor, într-o singură zi, zeci de mii, e o știre de nevăgât în seamă. Oare când vom reveni la ceea ce a fost odată?

Tată fără inimă. Plogarul Botea Gheorghe din Holbav, jud. Brașov, și a trimis copilul de 10 ani să păzească vitele într'un grajd departe de sat. Copilul, fiindu-i frică, a aprins o lăminare, din care s'a aprins grajdul. Boimăcăt de cap, copilul n'a putut ieși din grajd și a ars scum. Tatăl fără inimă a fost tras la răspundere de Tribunalul Brașov, urmând să-și primescă în curând pedeapsa vrednică.

Batalioane de femei în Rusia. Rusia n'a avut încă o armată, nici de soldaților, nici de femei, nici de copii. Mai nou recrutează o mulțime de femei și le instruesc pentru a deveni infanteriste.

A trăit 102 ani. În orașul Pucioasa de lângă Târgoviște a murit femeia Maria Burghardt, în vârstă de 102 ani. Ea a fost sănătoasă toată viața și a fost limpede la gândire până la clipita din urmă.

Diu viața misionară. Di Elis Lescot, președintele republicii Haiti din America, a primit decorația Marelui Ordin Haitian Sărorilor Sfântului Sacrament. Această Congregație s'a întemeiat înainte cu 51 de ani, de către Sora Caterina.

Zlat Evreesc. Alăm din ziare că Evreii vor să întinzeze în Palestina o armată proprie. Azi Palestina e stăpânită de Englezi.

Un copil cu două inimi. De curând s'a făcut în spitalul comunal din Teschen (Germania) o operație de inimă neobișnuită, la un copil nou născut. Lângă inima fetiței, situată la locul obișnuit, se găsea un fel de a doua inimă în formă de umflătură, în regiunea buricului. Medicii au înțeles că inima a doua de inimă obișnuită fără de care operație copilul n'ar fi putut trăi. Fetița a suportat foarte bine operația, fiind acuma în perfectă sănătate.

Biserica Sf. Eugen. La Roma a început clădirea Bisericii Sfântului Eugen pe care Sfântul Părinte o înălță pentru pacea a toată lumea. Se zidește din obolul credincioșilor din toată lumea.

A ars cel mai mare cinematograful din București. Deminece, în zona de sf. Nicolae, s'a aprins, iară luni a izbucnit fiacra din

cel mai mare cinematograful al Bucureștilor, Cinema Aro. Pompierii nu au izbutit să-l stângă decât luni seara. Nu se știe, care a fost cauza focului.

Sf. Ecaterina. În 25 Noembrie Sf. Biserica pomenește pe Sfânta Ecaterina. Liceul de fete din Blaj, având ca patroană pe Sf. Ecaterina, în această zi n'a ținut ore, ci s'au dus la biserică — profesorele și elevetele — înălțând rugăciuni ferbinti către cel Atotputernic, în cursul sf. liturghii slujite de însuși I. P. S. nostru episcop Dr. Valeriu Traian Frenția.

Tinăr ucigaș. Un tinăr din Plocești, David Voicila, venind acasă (Strada Sf. Dumitru Nr. 33) beat, s'a luat la ceartă cu tatăl său. Înfierbântat de beaură, a loat un coș și l-a implantat în bătrânul său tată, care s'a prăbușit într'un lac de sânge. A fost transportat la spital. Cam uită lumea porunca Domnului: Custește pe tatăl tău și pe mama ta ca să trăiești mult și bine pe pământ.

Războiul. Știm cu toții că trăim vremuri grele de război. În liniștea satelor noastre, să ne rugăm mereu, ca Dumnezeu să dau uiască biruință Regelui nostru și să ne rugăm pentru pacea a toată lumea. Mult poate rugăciunea celui drept în fața lui Dumnezeu!

I-a vândut aramă în loc de aur. Șeful de tren Ion Motiganu a cumpărat de la Ion Dobres din Brad aur în valoare de 500.000 Lei. Dând de veste poliția, cumpărătorul s aruncat aurul, ca să nu fie prins și băgat la răcoare. Poliția aflând însă pachetul, l-a desfacut, a aflat că e aramă și nu aur, iară pe vânzător și cumpărător i-a dus ca să se descărce. În cei 10 ani de temniță cât primesc au vreme destulă pentru a se lămuri.

† Tudor Odeșteanu. La Beiuș a murit preotul Tudor Naghiu Odeșteanu, profesor la liceul Sănuil Vulcan. A fost un suflet bun și milos. Dumnezeu să i facă parte cu dreptii!

Măncarea omului și a bufniței

O bufniță poate mânca într'o noapte o sută de șoareci, adevă de patru ori greutatea corpului ei. Un om care cântărește 75 kgr. dacă ar mânca cât o bufniță, ar trebui zilnic să iee 300 kgr. alimente, iar într'o lună 9000 kgr. și într'un an 108 000 kgr. Dar atunci pământul n'ar mai putea hrăni sacul fără fund al omului.

Fel de fel

Cămila și furnica

La picioarele unei cămile, o furnică alerga purtând un fir de paiu mult mai mare decât ea. Cămila surprinsă zice furnicii:

— „Oum de poți tu se duci greutăți de zece ori mai mari decât tine, căci eu mă îndoi sub povara unui singur sac?”

Fără să se oprească, furnica îi răspunde:

— „Proasto, se vede că muncești pentru alții”.

Gândacul e mai tare ca omul

Acoperim un gândac cu o cutie. Gândacul duce cutia în spinare. Cântărim gândacul și găsim că are numai 0.032 grame. Cântărim și cutia, care e de 114 grame. Deci gândacul a dus în spinare o greutate de 1800 de ori mai mare ca a lui.

Un om cântărește 75 kgr. Dacă ar avea puterea gândacului ar trebui să ridice 13 000 kgr. Iar doi boi cari cântăresc fiecare câte 700 kgr., dacă ar avea puterea gândacului ar putea duce într'un car o greutate de 2.520.000 kgr., sau 252 vagoane de câte 10.000 kgr. fiecare.

Săritura puricelui

Un purice poate face o săritură de un metru. Un om înalt de 1.65 m. dacă ar putea sări în aceeași măsură ca puricile, din 12 sărituri ar ajunge la Polul Nord.

Țara „Ce vrei să știi?”

Multe țări sunt pe fața pământului. Intre aceste este și țara „Ce vrei să știi”. Obișnuit această țară se numește *Jucatan*. Povestea ei este următoarea: În anul 1506, Spaniolii pătrunzând în America, au ajuns și în ținutul Jucatanului, de azi. Nu știau, în ce loc se află și au întrebat pe locuitorii, cum se numește țara lor. Aceștia nu înțelegeau limba spaniolă și le-au răspuns în limba lor: „yucatan” ? ce ce înseamnă: „ce vrei să știi?”

Spaniolii au socotit acest cuvânt drept răspuns la întrebarea lor și au botezat țara *Jucatan*. Acest nume i-a rămas țării până azi.

Iușeala paianjenului

Intre toate animalele, paianjenul aleargă cu cea mai mare iușeală. El poate străbate într'o secundă un drum de o sută de ori lungimea corpului său.

Un automobil care ar merge cu aceeași iușeală, poate face numai 48 kilometri pe oră.

Turte de borhot

In fiecare zi până la ora 12 gospodarii merg la fabrica de spirt din Blaj după borhot, care este bun pentru hrănirea vitelor. Borhotul, care rămâne nevândut, cei dela fabrică îl aruncă pe Târnavă.

Eu am citit în „Cunoştinţe folositoare”, numărul 35, că borhotul întrecător la alte fabrici îl presează până iese apa din el şi rămâne o turtă. Turta uscată se păstrează mai mult timp. Când o dă la vite, o înmoaie în apă caldă şi se face iar borhot. Ar fi bine să se preseze borhotul şi la fabrica din Blaj. Să nu se arunce în Târnavă, că nutreţul este foarte scump.

Preanču I. Vasile
Școala activă Blaj, cl. VII

Elefanți în serviciul armatei japoneze

După știrile cele mai nouă, Japonezii au învățat 100 de elefanți ca să le fie de folos în armată. Ei, fiind foarte mari, duc în spate 4-5 oameni, o mitralieră sau un tun mic și pe cel e li conduce și fac un marș de 25 kilometri pe oră. Elefanții se întrebuințează numai acolo, unde nu pot merge tancurile. Dela Grecii și Puiii cei vechi în coace nici un popor n'a mai folosit elefanți în războiu până acum. În vremurile vechi soldații suflau în trompeta și cornuri, sperindu astfel pe elefanții cari o luau la fugă Al doilea mijloc era, de a-i speria prin foc. Acum îi vor speria și mai ușor, având atâtea mijloace la îndemână.

Cum se comandă calendarele

Poșta fiind grozav de scumpă și astfel păgubind Preacincornii Preoți cari comandă prin poștă mai multe calendare, am hotărât că le dăm următoarele rabate pentru a nu avea păgubă la împărțirea calendarelor:

La 10 calendare dăm 1 în cinste			
” 20 ” ” ” ”	3	”	”
” 30 ” ” ” ”	5	”	”
” 40 ” ” ” ”	6	”	”
” 50 ” ” ” ”	7	”	”
” 60 ” ” ” ”	9	”	”
” 70 ” ” ” ”	10	”	”
” 80 ” ” ” ”	12	”	”
” 90 ” ” ” ”	13	”	”
” 100 ” ” ” ”	15	”	”

Din calendarele primite în cinste se pot plăti speșele poșta e cari sunt anul acesta foarte mari, iar calendarele se pot vinde cu câte 50 Lei exemplarul.

Ceice le ridică dela Redacție, și astfel nu au speșe poștale, dar

mesc tot la câte 10 calendare unul în cinste.

Ceice comandă un singur calendar trebuie să ne trimită 50 lei plus 10 = 60 lei speșe poștale. Ceice comandă 5 calendare ne vor trimite 250 + 30 lei; ceice comandă 8 calendare ne vor trimite 400 + 40 = 440 lei.

„Indreptarele bisericesti” vor apărea în cursul săptămânii de 18-24 Ianuarie și se vor trimite, pentru toți preoții și cantorii din Arhidieceză, prin Preacornoraii Protopopi, cari sunt rugați, să le trimită apoi celor în drept.

Cărți nouă

Am primit la Redacție următoarele calendare pe 1943:

Almanahul Presa Bună tipărit de Tipografia „Presa Bună”, din Iași. 120 pagini de mărimea 22/15 cm. Prețul Lei 50.

Acest Almanah are pe paginile stânga calendarul lunii respective, tipărit în două culori, iar pe paginile drepte îndemnuri din cartea de rugăciuni a preoților de rit latin, numită „Breviarium Romanum”, apoi proverbe, în partea literară nuvele, descrieri, poezii, pilde, cunoștințe folositoare, sfaturi gospodărești; toate, toate având în vedere riglicarea sufletului la Dumnezeu. La sfârșit se dă și starea actuală a Diecezei Catolice de Iași, precum și a Arhidiecezei Romano-Catolice de București, pe ziua de 20 XII 1942. Mai urmează la sfârșit o cronică religioasă și câteva din decretele Sfântului Scaun în anul 1942. Calendarul e tipărit pe hârtie lucie și este împodobit cu numeroase chipuri frumoase.

Almanahul Revistei Populare Catolice „Viața” 1943. Tipografia „Serafica” Săbăoani—Roma. 88 pagini de mărimea 23.15 cm. Prețul?

Și acest Almanah este împărțit la început la fel cu acela al „Presei Bune”, cu deosebirea că în partea dreaptă ni-se dă câte o poezie, apoi câte o învățătură creștină, iar din jos câte un proverb. În partea literară aflăm și aici frumoase poezii, nuvele, pilde, sfaturi, proverbe și hazuri. La sfârșit este și o bogată cronică. Și acest calendar este tipărit pe hârtie lucie și împodobit cu multe chipuri frumoase și drăguțe.

Calendarul gazetei „Foaia Noastră” pe anul 1943 întocmit de Gheorghe Subu, 160 pagini de mărimea 12/15 cm. Prețul 60 Lei.

Acest calendar este împărțit ca toate calendarele ardelenice. Înainte are partea calendaristică, cu toate cele de știut, iar în partea de învățătură și petrecere o mulțime de nuvele, poezii, glume, schițe, descrieri, cunoștințe folositoare, cugetări, sfaturi plugărești și ciudățenii. Nu lipsește nici tâlcuirea visurilor și tăgurile împărțite după județe.

Calendarul „Tribuna” 1943. 152 pagini de mărimea 21/15 cm. Tipografia „Dacia Traiană” din Brașov, Prețul?

Acest calendar este întocmit de dl redactor al ziarului „Tribuna” din Brașov, dl Emil Boșca Mălin. În dreapta fiecărei luni are câte un citat de al unui scriitor român. Schițe, nuvele și descrieri semnate de Păr. Ion Agărbiceanu, Păr. Dr. Elie Dăianu, Octav Ruleanu, Sebastian Stanca, E. Boșca Mălin, I. U. Soricu, Leonida Luca, Vasile Netea, Ion Găbacea, Gavril Todica, Victor Papilian, A. P. Bănuț Iosif E. Naghin, Gheorghe Vanghel și V. C. Anghel Poezii de Constantin I. Coama, Iustin Blesan, Ion Apostol

Popescu, Darius Pop, V. Spiridoncia, Emil, Micu Gherghinescu Vania, Petru Hemeceanul, Ion D. Tudorache.

Se poate comanda dela ziarul „Tribuna” Brașov.

Poșta gazetelor

Păr. Anca Petru, Grindeiu. Noi am cerut abonamentele înainte dela abonaii negarantati de nimeni. Pe abonaii, pentru cari garantează preoiul, îl așteptăm cu drăg, atâta vreme cât ni-se cere, chiar și până la vară, când își vând grânele. Deci Vă rugăm a ne anunța, cari rămân abonaii în condiția aceasta.

Celor ce așteaptă calendarele. Abonaii cari au drept la calendare, fiind abonaii vechi, și plătiți și pe 1943, să binevoiască a aștepta puțin, că Administrația noastră lucră zi și noapte, dar nu este în stare a le pacheta și trimite imediat. Se vor trimite rând pe rând, după vechimea abonamentului. Cel mai bun lucru e, să și-le ducă ei lașiși sau prin cineva.

Păr. George Câmpăan, Velj. Că ziarul nu vă merge regulat, se poate. Cauzele sunt multe. Mai întâi, la tipografia noastră se culege numai cu mâna. Mulți tipografi sunt concentrați. Dintre cei rămași tot mereu se îmbolnăvesc, când unul, când altul. De pildă săptămăna trecută ni-s'au bolnăvit deodată 3 din 6 tipografi, plus 3 fete dela mașini. Apoi în Decembrie ne-a lipsit hârtia. Și, nu uitați, Blajul e și cam deochiat, așa că tot deauna e dat deoparte. Nici poșta nu e chiar la înălțime, mai ales măciucașii de pe la sate întâtă tot atâtea cauze pentru care întârzie ziarul! De aici înainte va apărea însă mai regulat, că hârtie deocamdată avem, iar tipografia s'au însănoțat.

Am primit câte Lei 200, dela Stăneș Aurel, Nr. 9213 Aurel Bărbuț 9215 lei 200 Ioan Codrea 9216 lei 200, Vasile Paul 9218 lei 125, Vasile Răncă 9227 lei 200, Nicolae Senegau 9228 lei 500, Simion Popescu 9229 lei 200, Gligor Popa 9231 lei 200, Vasile Oaiga 9232 lei 200 Ioan Pitilici 9234 lei 200, Vasile Suciu, 9236 lei 200, Mihail Oltean 9238 lei 200 Pamfil Alexă 9240 lei 200, Borcea Gheorghe Nr. 9261 200 lei, Malor Ieronim, 9262 lei 200, Dămbian J. I. Valer, 9278 lei 200, Moldovan Nicolae 200 lei, Anuța Hărășan 9283 lei 200, Ioan Tiliică 9265 lei 200, Dămbian Gheorghe I. Valer, 9271 lei 200, Cliper Augustin 9724 lei 200, Chejan Ioan, 9273 lei 200, Bologa Ioan 9726 lei 200, Cucian Ioan J. Dumitru 9280 lei 200, Dămbian Tarfău I. Chirilă 9263, lei 200, Bologa Ioachim 9269, 200 lei, Dămbian Vasile nr. 9263, lei 200, Căpălan Remus 9267, Tiliică Nicolae 9284, lei 200, Nestor Alexandru 9272, lei 200, Bologa Augustin nr. 9275, lei 200, Oron Filon 9275, lei 200, Borcea Vasile I. Gheorghe 9277 lei 200.

Oj paroh. Folia. Am primit Lei 810 și i-am introdus după cum urmează: nrul 2157 Lei 150 pe 1942 și 120 Lei pe 1942; nrul 10129 Lei 137 pe 1942 și 133 pe 1943 și nrul 11562 Lei 260 pe 1943 și 10 Lei porto pentru calendar. Primii doi abonaii nu pot primi calendare, ne fiind-le achitat abonamentul complet pe 1943.

Tauber Moise, Tohanul. Vechiu. Am primit scrisoarea. Nu știm din ce cauză nu primiți gazeta. De aici se trimite regulat. Reclamați la poștă!

Cooperativa „Izvorul”, din Valea Lungă, jud. Tr. Mică, angajează imediat un GESTIONAR pentru conducerea prăvăliei, fost comerciant, neconcentrabil, perfect cunosător în coloniile, textile și fierărie, cu acte în rând și garanție. Bineretribuit. Ofertele se vor înainta pe adresa: Cooperativa „Izvorul” Valea Lungă, jud. Târnavă-Mică. 7 (1-3)

România, Judecătoria de pace rurală
Dos. Nr. G. 965/1942.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prezenta aduc la cunoștință publică, în baza deciziei de ordonare a executării 885/1942, a Judecătoriei de pace rurală nita, în cauza următorului Bagariu prezentat prin Dr. V. Marca avocat Agnita contra urmărișilor — din com. Hendorf pentru încasarea creanței de cap. și accesorii în baza deciziei de mai sus se fixează termen de licitație asupra mobilelor sechestrate prin proces verbal de executie din 17 Iunie 1942, cum urmează:

1. La urmărișul — din comuna Hendorf, 1. două dulapuri, 2. una masă cu 4 scaune, 3. un credenț, evaluate la suma de 7000 Lei.
2. La urmărișul — 1. un credenț vechi, 2. una mașină de ascuțit brice bvaluată suma de 1100 Lei.
3. La urmărișul — un dulap vechi, 2. masă și 3. un pat, evaluate la suma de 900 Lei.

Pentru vînderea acestor mobile se fixează termen de licitație pentru data de 1 Ianuarie 1943, la fața locului, în com. Hendorf, la domiciliul urmărișilor, la ora 14, când mobilele de mai sus se vor vinde în numerar și în caz de necesitate și se vor plăti la preț de estimare.

În cazul când mobilele de mai sus vor fi fost sechestrate sau suprasechestrate și alți urmărișori, licitația se va ținea și la domiciliul acestora.

Agnita, 2 Ianuarie 1943,

Delegat judecătoresc
IOAN FLEȘARIU

8 (1-1)

Cumpărăm

Sămăntă de cânepe și Sămăntă de in

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
121 (7-15) Câmpul Libertății

Veți câștiga mult și vă va plăcea
Dacă cultivați cănepă

Cereți condițiuni de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
122 (7-15) Câmpul Libertății

Se caută cantor

la Șeitin, județul Arad. Condițiuni foarte avantajoase. Postul se ocupă până la 1 Martie 1943. Căcurenții e bine să se prezinte personal. 5 (2-3)

Bucătăreasă

bună, care să isprăvească și altele lucruri de casă, să caute pentru familie de 3 persoane.

Adresa la administrația gazetei
6 (1-1)

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna neapărat și Nr. din stărușă fășiți, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.